

Το βράδυ της 12ης Φεβρουαρίου 1894, ο Γάλλος αναρχικός Εμίλ Ανρ, έριξε μια βόμβα ές ένα μαφεντίο, την ώρα που ένα πλήθος Παριζιάνοι καταστηματάρχες, υπάλληλοι και εργάτες έπιναν ήσυχα το ποτό τους και άκουζαν μουσική. Η βόμβα προκάλεσε τεράστιες ζημιές· τραυματίστηκαν είκοσι άτομα κι ένα πέθανε στη βύρχεια. Ο Ανρ δικάστηκε, διαδόθηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο. Στην απολογία του είπε:

« Ήσουν πεπεισμένος πως η υπάρχουσα κοινωνική οργάνωση ήταν κακή· ήθελα να αγωνιστώ ενάντια της για να ελιερωθώ των εδαφών της. Έφερα μαζί μου στον αγώνα ένα βαννίμιος που γινόταν γιό έθνός· μέσα μου γέρνυσε από το αποτρόχαιο νέωμα της κοινωνίας, όπου όλα είναι χαμερρή, όλα είναι χερμάτα σείλια, όπου το μαρτελι απετέλει φραγμό για την αντίρρηση των ανθρώπινων γατών· για τις χερναιόδωρες τάξεις της μαρσίας, για την ελευνέρη ροή· της ουέψης... ήθελα να αποδείξω στους ήμεροφρονάδες πως οι απολαύσεις τους δεν θα διαρμεσουν ποτ, πως οι υπαίτιοι ήριμφοι τους θα τινάχουν στον αέρα, πως η χρυσή αχελάδα θα έτρεμε βίονα γόνω στο βάρδο της βέραι που το τελίμο πύρημα θα τη εωριάσει στη ρόση και στα αίματα. Η βόμβα στο μαφεντίο ήταν η αγέννηση έδωδες τις άδυνες που οίσηραττε η αστυική κοινωνία. Οι αναρχικοί δεν έβροντοί την ανθρώπινη ζωή, γιατί υαίς δεν νοιάζεται για τη σωτηρία της ζωής των αςτών γυναικών και των παιδιών ευείνων που αγαούν. Δεν είναι άδωα λύματα ευείνα τα γαϊδιά που γελούν από αίματα στις παραγμουνοίσιες, γιατί δεν υπάρχει φόβος στο όρσι τους; Η ευείνες οι γυναίκες που χάνουν το χρώμα τους μέσα στα ανήλια εργαστήρια σας και χύνονται υοβήματα για να υερύουν έαρότητα άευαρες στη ήβια και είναι τυχερές όταν δεν υαταυήρουν γάρτες από τη φτωχία· ευείνοι οι χέρσι που όδλη τους στη ζωή τους έχετε υαίει υογανές μέσα στην παραγωγή και τους ριζέτε στα έμουρτιά ή στα γρουοίεια των ρηρών στον χάνου για τη δύναμή τους; Τυλίσκειν ός έχετε το ύρκος να παραδίζετε τα έμυθίατά σας, αψίδιμοι υύριοι της υυρπύσσας, και να υυβωνήτε πως τα αψίροία υας είναι απολύτα νόμιμα! ήμεσάτε ανήρωας στο άυαζό, αηυεφαίεατε όλτους στη Ξομερλή, τους υαρωλήεατε στο Μορρηιόν και στο Παρίσι, ευαίό, όμως που σε να υηρέεεε ποτε να έδωτρευεε είναι ο αναρχικός. Οι ρίτες που είναι πολύ ροίεις· γελιεται μέσα στην καρδιά υίς κοινωνίας που εωριάετα στο αλώα· είναι υια βίαιη σήνωση ενάντια στην υατεετήμένη τάξη πραγμάτων. ήτηρεωγεί τις βίεψεις της ελευνέριας και της ιεότητας που ευτρίδεν· την υπάρχουσα έβυα· ρριεεται γαίτου όλινυα εας, γράψα που υαίει αδύατο να τον ευτήρετε. Στο τέλος να εας ευοτυεει όδους εεός »

ΓΙΑ ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΗΝΥΜΗ ΠΟΥ ΘΑ ΜΗΡΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΘΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΟΣΟ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΞΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΟΝΙΣΤΗ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΖΟΚΟΡΟΥ

Αντιφασιστική Ομάδα Ν. Λοδίων

Η ελπίδα της ανθρωπότητας
από την αβύσσο είναι
η μόνη της ελπίδα. Η
ανθρωπότητα είναι η μόνη
που μπορεί να σώσει τον
εαυτό της. Η ανθρωπότητα
είναι η μόνη που μπορεί να
σώσει τον εαυτό της.
Η ανθρωπότητα είναι η μόνη
που μπορεί να σώσει τον
εαυτό της. Η ανθρωπότητα
είναι η μόνη που μπορεί να
σώσει τον εαυτό της.
12 Δεκεμβρίου 94 ΡΩΣ.
ΜΑΡΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Σε μια προσπάθεια να προσδιορίσουμε την πολυμορφία
έκφραση του μοιωνικού αγώνα, είναι αναγκαίες κάποιες
αναφορές στην ιστορία της συνθήκης του του καθορίζουν.
Κοινωνικό ιστορικό σημείο είναι η αρχή την ευδωρεΐας κεφα-
λαίου, χρονική περιοχή όπου η ανθρώπινη ιδιότητα αντικειμε-
νικοποιείται σε δυνατά οικονομικά αξία και το κέρδος κατοχυ-
ρώνεται σαν κινητήρια δύναμη της ιστορίας - όχι βέβαια με
την υποβόσκουσα μεταφυσική χροιά που του δίνουν οι μαρξί-
στες - αλλά σαν έκφραση των εξουσιαστικών τάσεων μιας
μερίδας ανθρώπων. Η εκμετάλλευση υπήρχε βέβαια και πιο
πριν, αλλά μετά το κοινωνικό αυτό σημείο της αρχής ευδω-
ρεΐας κεφαλαίου, είναι πολύ-πιο κοντά στον τρόπο που
αλληλεπιδράμε την εκμετάλλευση με την δική μας λογική
στη διάρκεια της ύπαρξης. Σαν τέτοια αρχίζει να τροφοδοτεί
μοιωνικές δομές και να διαχεεται στην καθημερινή
ζωή των ανθρώπων. Οι αρχέτυπες κοινωνικές ομαλίες
π.χ. βεβουλιότητα, τρεφή, ενδυμασία, κατοικία κλπ.
αλλοιώνονται από την "φιλοσοφία" της εκμετάλλευσης
καθώς παρεμβάλλει τις ανταλλακτικές αξίες στην ηθική
και νομική μοιωνική οργανωμένη δομή. Οι εκμεταλλευτές
των ανθρωπίνων δυνατοτήτων και καταπιεστές των ανθρω-
πίνων επιθυμιών απαιτούν έναν παραδειγματικό κεντρικό οξυ-
γόνο συντονισμού των σχεδίων τους και καταστολέα ώστε
συνειδητοποιήσουν. Η γέννηση του κράτους σαν μετασχη-
ματιστή, προωθητή, αθροιστή και συνολικά ρηματοδότη
εξουσίας στο κοινωνικό σώμα είναι γεγονός. Εν τω μεταξύ
η αντίσταση των ανθρώπων ε' αυτή την προσπάθεια κατα-
σκευής μιας κοινωνίας υπηκόων εκφράζεται είτε επα-
γωγικά, είτε οργανωμένα, είτε βίαια, είτε ειρηνικά σε
κάθε γωνιά των αιώνων και απανταχού, με υπέρτατο αί-
τημα την απονομή δικαιοσύνης, μιας δικαιοσύνης που
ενσωματώνει - με όλες τους τις ιδιαιτερότητες - τις πααν-
θρώπινες επιθυμίες για επιστροφή σε μοιωνικές κοινωνικές
δομές του παλιού κόσμου που είχε πια ριραστεί παράφορα.
Με το φουντωμένο της επιστήμης, τους αμέσως παρρη-
φικούς μας αιώνες και το ζέσημα της φιλοσοφικής
σκέψης μετά τους ευστούνους λαυρύγους του μεσαίωνα,
ο άνθρωπος ε'τοπίζει την ταξικότητα της εκμετάλλευσης
και καταπίεσης, με τέτοιο τρόπο, που του δίνεται η

δυνατότητα να ανιχνεύσει τις επικίνδυνες κοινωνικές φόρμες που τα παράσιτα, κράτος και αφεντικά, παρουσιάζουν μέσα στους αιώνες εάν εχθρεύει. Η αντίσταση σπλίζεται από το γένο αυτό θεωρητικό σπλοστάσιο με ευνοχή και αυτοπεποίθηση, και ευχαριστεί με τους δολοφόνους των εξουσιαστικών διευθυντηρίων. Η εξουσιαστική εσώδεση αντίληψη που βρίσκεται φαινόμενικά στο απέναντι στρατόπεδο, ενέδρευει στα έγκατα της αντιταξιακής άσκησης. Η δημιουργία νομισματικών μηχανισμών, που μορφοποιούν ένα ιασοδικό σχέδιο, το περιτόκιο της αντικαθεστωτικής δραστηριότητας, το καλύπτουν με ένα νομοτελεσιολόγιο μαγόρα, ο οποίος εντέλει, λειτουργεί διαλεκτικά στις όποιες μισοφθίες αρφωρεθούν έστω και στο ελάχιστο την όποια δυναμικότητα αυτού του σχεδίου. Απέναντι όμως στους ιεραρχημένους και εξουσιαστικούς μηχανισμούς των υδολύσεων, που σκεπνίζουν την και εξουσιαστική επίτ, διαμορφώνεται μια αντίληψη που απαιτεί οργανωτικές δομές με κατοχυρωμένη την αυτονομία των ατόμων: αυτοδικούδση, αυτοκαθορισμός, αυτενέργεια και αυτοδιαχείριση και παράλληλα χωρίς την φανάκη της όποιας νομιμότητας, επιτίθεται στον αστικό πολιτισμό με ζητούμενο "καταστρέψουμε, ο,τι μας καταστρέφει". Με το πέραςμα του χρόνου τα υδμήματα γίνονται αναγκατάστατες δυναμικές του ματεστημένου γίγνεσθαι υδριαρχίας και επιβολής, είτε σαν υπερνίκησης είτε σαν αντιπολιτεύσεως. Η δυνατότητα του καπιταλισμού, μέσω της υπερνικητικής και της ευέλικτης "πλουραλιστικής" του δομής, επιτρέπει την αφομοίωση νομισματικών της διαρρηκτικής θεωρήσεως για δικό του όφελος, φτάνοντας τα τελευταία χρόνια να αλώσει τα ήδη αρτηριοεκληρωμένα και παρακλασμένα κράτη-κράματα και στην αντίληψη τους αφετηρία. Μετά και την αυτοκαταστροφή όλων αυτών των κομ-ματικών μηχανισμών-που σήμερα εκφράζεται στο ότι η υοικωνία τους αποδέχεται μόνο στη βάση της ορθολογικής αναγκαιότητας ύπαρξης τους κι όχι βάσει της απαθόσεως ελπίδων για αλλαγή και καλλιέργεια της ζωής. Η αντίεσθ-διαλεκτική αντίληψη ξεπροβάλλει με πρωτόφαντη μοναδικότητα. Ο αστικός πολιτισμός μετά τον θάνατο του διαρρηκτικού είναι αφοπλισμένος απέναντι στην αρχή των ανθρωπίνων για απελευθέρωση και αυτοκαθορισμό.

Ο Κυριάκος Μαζοκόης πλησιάζει τα 40 του χρόνια και βρίσκεται φασικισμένος εδώ και 18 μήνες με κυρία τριτομηνια, "πληρωτόντας" με αυτόν τον τρόπο την αντιφασιστική του δράση. Ο Κυριάκος ευφρεταίχε στον αντιδικτατορικό αγώνα και όλους τους κοινωνικούς αγώνες απ' τη μεταπολίτευση και όωθε, σαν μέλος της ένωσης αναρχικών Αθήνας, έφίλης, προγραφαφούσε στην εφημερίδα ΑΝΑΡΧΙΑ.

Μέρος της κατάθεσής του:

"Αντικαταρραφονται ότι εφημερίζομαι με χαλές τυφώτες για πράγματα και καταστάσεις που έχουν προκύψει και που πιθανόν να προκύψουν. Για λόγους προσωπικής αρχής και ηθικής μου είναι εντελώς αδύνατον να είχα άλλη στάση απέναντί στην ανάκριση. Οι αρχές μου αυτές έχουν διαμορφωθεί μέσα σε ένα κοινωνικό κίνημα που από την αρχή της μεταπολιτευτικής περιόδου και ανάλογα πάντοτε με τις προτεραιότητες που θέτει κάθε φορά η κοινότητα αντικαθίσταται στην αιχμή των δραστηριοτήτων της. Αυτό το κίνημα που δ' αυτή την περίοδο είναι η κοινή φωνή διαμαρτυρίας και αντίστασης στην Ελλάδα, στο νεοφιλελεύθερο ολοκληρωτισμό που παγκόσμια θέλει να επικρατήσει."

Γίνεται μια σφοδρότερη δόλωση, πως η επιθυμία για απελευθέρωση, δεν μπορεί παρά να διαχέεται από την αναγκαιότητα της αυτονομίας των ανθρώπων, πέρα από ηλειοψηφίες και μειοψηφίες, πέρα από μηχανισμούς που αναπαράχουν τον ίδιο κώδικα ζωής με τα αστικά πρότυπα.

- Όπως μαθαίνω από μάς βιώνει τη θεμεριώ πείση δ' όλο το φάσμα της μαθηματικής του ζωής, με ένα ξεχωριστό και ιδιαίτερο δέκτη ευαισθησίας και αντοχής έτσι και έχει το δικαίωμα να δρά με ξεχωριστό τρόπο ενάντια δ' αυτή την θεμερική πείση.
- Οι δυσολικοί σχεδιασμοί, η αναγκαιότητα αποτελεσματικότητας και οι κρυφοληισφισκές "αυμηματικές" διαδικασίες δεν είναι τίποτα παραπάνω από φενάκη της διεκράνις αστικής αντίληψης.
- Δεί νοείται αυτοδιαχείριση στον βαθμό που αυτή αρνείται να ενωλιωτώσει την όποια αντίστασιακή δράση αγωνιστών, που ευμετεχούν, διαμορφώνουν και εξελίσουν την πραχαιτικότητα της.
- Δεν νοείται αυτοδιαχείριση που να ορνείται την υποκειμενικότητα στην προέχση της πραχαιτικότητας της εκμεταλλεύσης και καταπίεσής του.
- Δεν νοείται αυτοδιαχείριση όταν αυτή λειτουργεί με δοντολογία αντίστασιακών ευμετεφορών.

- Οι διαχωρίσμοι βίαιων και μη βίαιων ευμετεφορών είναι μεθοδολογικοί, και δαν τέτοιοι είναι αδαφής αμόλκτα και στους "είδικους" που τους επιδύσαν και τους χρησιμοποιούν. Απ' την άλλη, δεν

είναι τυχαίο, πώς αυτή η δυσκολία των "ειδικών" ξεπερνάται εύκολα από τους χειραγωγούς των εθνοεξουσιαστικών διευθυντή-
ριων και ο διαχωρισμός παθαίνεται με όλη την ασαφή εαφύ-
γεια του, που "παράδοξως" θεωρείται λογικά αυταπόδεικτος από
την ηλαιοψηφία του κοινωνικού εώματος.

Απάντηση στην εκμετάλλευση των αφεύκτων είναι ο α-
διάλλακτος αγώνας χωρίς μεσολαρητές και με
όλα τα μέσα που διαθέτει ο καθένας

Απάντηση στην ωμή και απροκαύχτη βία των ένοπλων
συμμοριών του κράτους, δεν μπορεί παρά να
είναι μια βία - όχι μόνο αποτελεσματική του τρόπου
με τον οποίο χυλούχνηθηκαν οι καταπιεσμένοι,
όπως λέει ο Κροπότκιν - αλλά αναγκαία και ανα-
πόδευκτη για να κατοχυρώσει το δικαίωμα
και η περιοχή της αυτονομίας.

Απάντηση στην καταπίεση των θεσμών του διαφασχημένου
αστικού πολιτισμού, επιβάλλεται μια αντιθεσμι-
κή επίθεση, που θα προσφέρει ελεύθερο χώρο
και χρόνο για τις ανθρωπίνες επιθυμίες και
απολαύσεις.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΚΥΡΙΑΚΟ ΜΑΖΟΚΟΠΟ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΗ ΔΡΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΜΟΝΟ
ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ ΤΗΣ ΤΕΝΙΚΕΥΜΑΤΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΝΑ ΠΡΟΣΘΗΣΟΥΜΕ ΕΞΕΤΕΡΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΝ ΑΣΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ

Αντιεθνοεξουσιαστική Ομοάδα Ν. Λοβίων

Η απάντηση για α-
νθρώπινα αποτελέσματα
είναι να αρθρώνει ο
ανθρώπινος λαός
στο χώρο της βίας
μια εχθρότητα που
απέναντί της υπάρχει
ελευθερία να χαρ-
μαχτείται με φανατικό
πνεύμα να καταστρέφει
το υπάρχον κράτος
να μετατρέψει τον

